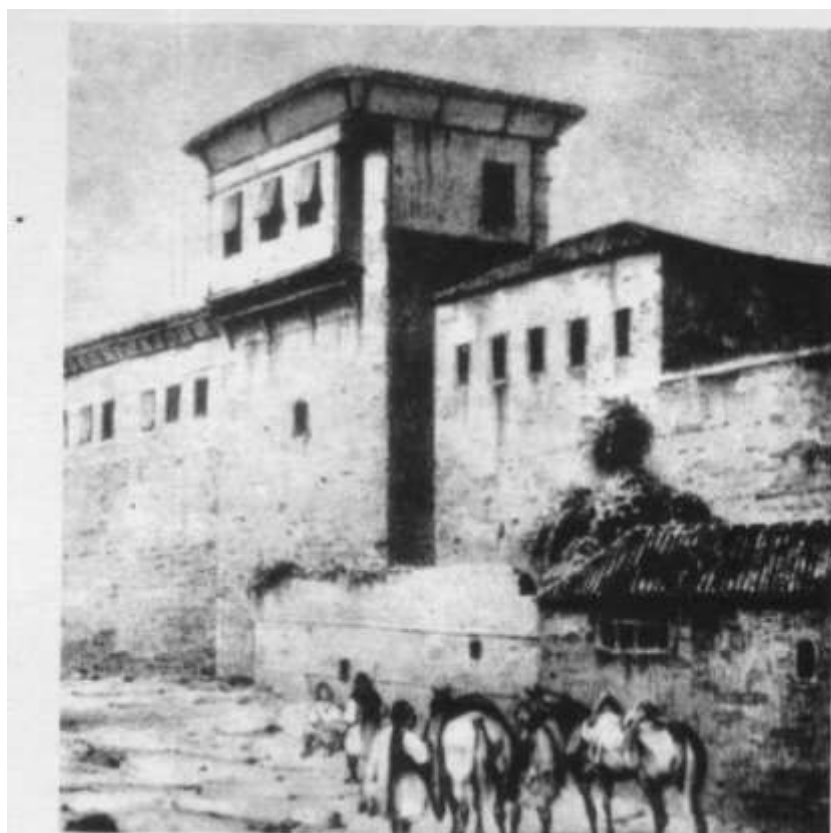

Τοπική Ιστορία «Η Μεθώνη ανά τους αιώνες»

*Μεθώνη αρχόντισσα κυρά, εσύ μου πήρες την καρδιά
εσύ την πήρες και στο κάστρο σου την κρύβεις.
Θέλω να ρθω ταξιδευτής, ηλιοβασιλεμα νωρίς
να σ' αγκαλιάσω για τις τόσες αναμνήσεις!*

Τοπική Ιστορία ΣΤ' ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ

Πρόγραμμα Συλλόγου Διδασκόντων Δημοτικού Σχολείου
Μεθώνης
Σχολικό Έτος 2013-2014

ΕΝΟΤΗΤΑ «ΤΟΠΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ»

ΝΕΟΤΕΡΑ ΧΡΟΝΙΑ:

Κεφ.1: «Ενετοκρατία και Τουρκοκρατία»

Κεφ.2: «Επανάσταση – Απελευθέρωση»

Κεφ.3: «Ένα ταξίδι στο κάστρο»

Κεφάλαιο 1

Ενετοκρατία και Τουρκοκρατία

«... την αξία αυτής της πόλης, λόγω της γεωγραφικής της θέσης, που τόσο καλά είχαν γνωρίσει οι Ρωμαίοι, θα την εκτιμήσουν καλύτερα και οι κατοπινοί κατακτητές, Βενετσιάνοι και Τούρκοι»

ΤΑΚΗΣ ΔΕΜΟΔΟΣ 1976

Το κτίριο του Κυβερνήτη της Μεθώνης.

1209

1500

1686

1715

Μεσαίωνας

Νεότεροι χρόνοι

Πρώτη
Ενετοκρατία

Πρώτη
Τουρκοκρατία

Δεύτερη
Ενετοκρατία

Δεύτερη
Τουρκοκρατία

Μετά την πτώση της Κωνσταντινούπολης οι Τούρκοι στρέφονται εναντίον ελληνικών περιοχών που ήταν ακόμα ελεύθερες και φτάνουν μέχρι τις Ενετικές Κτήσεις της Ν. Δ Πελοποννήσου. Ο ίδιος ο Μωάμεθ φτάνει στις περιοχές αυτές και οι Ενετοί φοβούμενοι, όχι μόνο αποφεύγουν να δώσουν οποιαδήποτε αφορμή, αλλά και για να τον κολακεύσουν τον υποδέχονται με μεγάλες τιμές και πολλές περιποιήσεις, όταν επισκέπτεται τη Μεθώνη. Η επίσκεψη όμως αυτή και οι περιποιήσεις των Ενετών είχαν αντίθετο αποτέλεσμα. Ο Σουλτάνος, βλέποντας την οικονομική ευμάρεια των κατοίκων και τον πολιτισμό τους, εντυπωσιάστηκε ώστε έθεσε ως σκοπό του την κατάληψή της.

Το 1499 ο Σουλτάνος Βαγιαζήτ Β' συγκέντρωσε τις δυνάμεις του και πολιορκήσε τη Μεθώνη η οποία τελικά έπεσε στις 9 Αυγούστου 1500. Ακολούθησε σφαγή από τους γενίτσαρους του Βαγιαζήτ και ο πληθυσμός της πόλης αποδεκατίστηκε. Για να ξανακατοικηθεί η πόλη, ο Σουλτάνος διέταξε να έρθουν να εγκατασταθούν σ' αυτή οικογένειες από διάφορα μέρη της Πελοποννήσου.

Στις 10 Ιουλίου 1686 ο αρχιστράτηγος των Ενετών Φραγκίσκος Μοροζίνι καταλαμβάνει τη Μεθώνη από τους Οθωμανούς και αρχίζει η Β' Ενετοκρατία που κράτησε μέχρι το 1715. Δυστυχώς η περίοδος αυτή της κυριαρχίας των Ενετών δεν ήταν και η καλύτερη για τους κατοίκους καθώς οι δυσβάσταχτοι φόροι και οι αγγαρείες προκάλεσαν την έντονη αγανάκτησή τους. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να αρνηθούν να βοηθήσουν τους ελάχιστους Ενετούς υπερασπιστές, όταν ο Μέγας Βεζύρης Αλή Κουμουρτζής πολιορκήσε ξανά την πόλη. Έτσι έχουμε την παράδοση του φρουρίου στις 16 Αυγούστου 1715 και την αρχή της Β' Τουρκοκρατίας. Στο διάστημα αυτό η πόλη παρήκμασε και οι περιηγητές που πέρασαν τον 19^ο αιώνα αναφέρουν μια εικόνα πλήρους εγκατάλειψης.

Οι πηγές αφηγούνται.....

1. Η κατάληψη της Μεθώνης από το Βαγιαζήτ:

«Η πολιορκία κράτησε ένα μήνα γιατί τα τείχη ήταν ισχυρά και άντεχαν στους συνεχείς βομβαρδισμούς του πυροβολικού. Τελικά, ενώ ο Βαγιαζήτ ήταν έτοιμος να λύσει την πολιορκία απογοητευμένος, συνέβη το μοιραίο λάθος. Η βοήθεια που περίμεναν από καιρό κατέφθασε και οι πολιορκημένοι με άκρατη χαρά κατέβηκαν στο λιμάνι να τους προϋπαντήσουν. Μαθαίνοντάς το οι Τούρκοι έκαναν επίθεση και οι λιγυστοί φρουροί υπέκυψαν μη μπορώντας να τους συγκρατήσουν. Όταν έγινε αντιληπτή η πτώση της φρουράς ήταν πλέον αργά. Όλοι οι άνδρες άνω των δέκα ετών σφαγιαστάθηκαν και τα γυναικόπαιδα που επέζησαν πουλήθηκαν στα σκλαβοπάζαρα. Οι πολιορκητές δε σεβάστηκαν ούτε εκκλησίες ούτε ιερείς. Οι δύο Επίσκοποι, ο Έλληνας Ιωάννης Πλουσιαδηνός και ο Λατίνος Ανδρέας Φαλκόνι σκοτώθηκαν ενώ εμψύχωναν τους αμυνόμενους. Τόσοι ήταν οι νεκροί που στήθηκαν δυο «πύργοι» από τα σώματά τους. Ήταν 9 Αυγούστου του 1500 και ο αντίκτυπος που προκάλεσε στη Βενετία ήταν τόσο μεγάλος που κηρύχθηκε πένθος.

«Μεθώνη, ένα ταξίδι στο χρόνο» Εκδότης: Νίκος Βουγιούκας, Κείμενα: Σοφία Σάκκαρη, Αρχαιολόγος

Οικόσημο Francesco Morosini

Ο Morozini

ΜΑΤΙΑ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

Από χειρόγραφο για την κατάληψη της Μεθώνης από τους Ένετους:

..... Στις 7 Ιουλίου 1686, ύστερα από πολιορκία 22 ημερών, υπό συνεχή κανονιοβολισμό του κάστρου από την κανονιοσοστοιχία που βρισκόταν πάνω σε ένα σκόπελο από το μέρος της θάλασσας, η φρουρά του κάστρου παραδόθηκε. Στις 13 Ιουλίου ο Μοροζίνι με πομπή εισήλθε στη Μεθώνη θριαμβευτικά. Η Μεθώνη είναι μια εμπορική πόλη, λόγω του θαλάσσιου και ευρύχωρου λιμανιού που χωράει πολλά πλοία, αλλά και του θαυμαστού κάστρου της.

(Από το βιβλίο του Γιάννη Α. Μπίρη «ΧΩΡΑ – ΠΥΛΟΣ – ΜΕΘΩΝΗ», Αθήνα 2005)

ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Συμπλήρωσε την ακροστιχίδα μιας από τις περιόδους ξενοκρατίας στη Μεθώνη:

1. _____ Ήταν οι Πλουσιαδηνός και Φαλκόνι.
2. _____ Οι χρόνοι που εξετάζουμε.
3. _____ Τέτοια πόλη ήταν η Μεθώνη για τους Ενετούς.
4. _____ Και αυτή διήρκεσε δύο περιόδους.
5. _____ Δυσβάσταχτοι ήταν για τους κατοίκους από τους Ενετούς.
6. _____ Βεζύρης στη δεύτερη πολιορκία των Τούρκων.
7. _____ Αρχιστράτηγος των Ενετών στη δεύτερη Ενετοκρατία.
8. _____ Επισκέφθηκε τη Μεθώνη και δέχτηκε πολλές περιποιήσεις.
9. _____ Με μεγάλες υποδέχτηκαν το Μωάμεθ οι Ενετοί.
10. _____ Ήταν τα τείχη του κάστρου της Μεθώνης.
11. _____ Μήνας πού έπεσε η Μεθώνη στα χέρια των Τούρκων.

Βάλε τα γεγονότα με τη σωστή χρονολογική σειρά:

Ο Σουλτάνος Βαγιαζήτ Β' πολιορκεί και καταλαμβάνει τη Μεθώνη.

Ο Βεζύρης Αλή Κουμουρτζής αναγκάζει τους Ενετούς να παραδώσουν τη Μεθώνη.

Ο Μωάμεθ Β' επισκέπτεται με τιμές και περιποιήσεις την ενετοκρατούμενη Μεθώνη.

Ο Αρχιστράτηγος Φραγκίσκο Μοροζίνι γίνεται κυρίαρχος της Μεθώνης.

Αποδεικτισμός του πληθυσμού της πόλης της Μεθώνης.

Ένωσε αυτά που ταιριάζουν:

A' Ενετοκρατία δυσβάσταχτοι φόροι και αγγαρείες

A' Τουρκοκρατία παρακμή και ερήμωση

B' Ενετοκρατία αποδεικτισμός του ντόπιου πληθυσμού

B' Τουρκοκρατία οικονομική και εμπορική άνθηση

Κεφάλαιο 2

Επανάσταση - Απελευθέρωση

«Ο 19^{ος} αιώνας, μετά από τους Τούρκους ανήκει στους Έλληνες και στους φιλέλληνες. Το φθινόπωρο του 1828, οι Γάλλοι είχαν ελευθερώσει την Πελοπόννησο και επιδίδονταν με το μεγαλύτερο ζήλο στην ανόρθωση της χώρας από τα ερείπια που είχε σωρεύσει ο Ιμπραήμ..... Η παραμονή των Γάλλων στην Ελλάδα, έστω και περιορισμένα, υπήρξε τόσο ευεργετική, ιδίως για τη Μεθώνη, όπου και το γενικό στρατηγείο τους.....»

ΤΑΚΗΣ ΔΕΜΟΔΟΣ 1976

Ο Ιμπραήμ Πασάς

1821

1824

1825

1828

Νεότεροι χρόνοι

Ελληνική
Επανάσταση

Πολιορκία
του Κάστρου

Άφιξη
Ιμπραήμ

Απελευθέρωση
από τον Μαιζών

Κατά τη διάρκεια της Επανάστασης του 1821 η ανακατάληψη του φρουρίου της Μεθώνης ήταν μέσα στα πρωταρχικά σχέδια των οπλαρχηγών. Σχεδόν αμέσως το λάβαρο της Επανάστασης υψώθηκε και στην περιοχή της Μεθώνης από τον τότε Επίσκοπο Γρηγόριο Παπαθεοδώρου. Συγκέντρωσε διασκορπισμένους χωρικούς διψασμένους για ελευθερία υπό την αρχηγία των Οικονομίδη και Γεωργακόπουλου. Η πολιορκία, όμως, του φρουρίου δεν είχε αποτέλεσμα τόσο λόγω της ισχυρής οχύρωσής του, αλλά και της αδυναμίας ταυτόχρονης πολιορκίας και από τη θάλασσα.

Μια δεύτερη πολιορκία έλαβε χώρα το 1824 και ήταν αρκετά επίμονη μια και οι Έλληνες είχαν αποκτήσει μια μεγάλη εμπειρία στον πόλεμο. Όμως και αυτή έληξε άδοξα γιατί το φρούριο ήταν ακόμα αρκετά ισχυρό.

Στις 11 Φεβρουαρίου 1825 ο Ιμπραήμ Πασάς φτάνει στη Μεθώνη με το στρατό του και στρατοπεδεύει στη γύρω πεδιάδα όπου αποτελεί το ορμητήριό του για την κατάληψη της Πελοποννήσου. Τον Απρίλιο του 1825 ο Μιαούλης ναυμάχησε τον υπάρχοντα στόλο του Ιμπραήμ από μεγάλα και μικρά πολεμικά και εμπορικά πλοία με αποτέλεσμα να πυρποληθούν και καταστραφούν όλα τα πλοία.

Τελικά η Μεθώνη απελευθερώθηκε μετά τη ναυμαχία του Ναβαρίνου και την άφιξη του εκστρατευτικού σώματος του Γάλλου Στρατηγού Maison, αφού εκδιώχθηκε από το κάστρο ο Ιμπραήμ στις 23 Σεπτεμβρίου 1828. Το κάστρο έγινε έδρα του στρατηγού και αργότερα παραδόθηκε στους Έλληνες.

Έτσι έχουμε οριστικά τέλος στην τουρκική τυραννία που είχε προκαλέσει τόσα δεινά και αρχίζει να πνέει και σ' αυτή ο αέρας της ελευθερίας. Μετά την απελευθέρωση οι κάτοικοι της Μεθώνης που είχαν καταφύγει στην Τύνιδα και την Τεργέστη επέστρεψαν στην πατρίδα τους. Μαζί με αυτούς ήρθαν και εγκαταστάθηκαν και άλλοι από διάφορα άλλα μέρη της Ελλάδας.

Οι πηγές αφηγούνται.....

Η πολιορκία της Μεθώνης από τους Έλληνες Επαναστάτες

Η Κυβέρνηση της Πελοποννήσου, επειδή γνώριζε το σχέδιο της συμφωνίας του Μεχμέτ Αλή της Αιγύπτου και του Σουλτάνου, συμφώνησε με την οποία ο αρχιστράτηγος της Αιγύπτου θα αποβιβαζόταν στην Πελοπόννησο, αποφασίζει την επανάληψη της πολιορκίας του φρουρίου της Μεθώνης. Έτσι στις αρχές Ιουλίου 1824, έπειτα από διαταγή της Κυβερνήσεως άρχισε η πολιορκία της Μεθώνης. Σε αυτή έλαβαν μέρος 1000 Μανιάτες, 300 Μεθωναίοι, 700 Ανδρουσαίοι, 500 Ιμπλακιώτες και 800 Αρκαδινοί. Τη γενική στρατιωτική αρχηγία είχε ο Γεώργιος Μούρτζινος ο οποίος στρατοπέδευσε τις δυνάμεις του σε απόσταση μιας ώρας από τη Μεθώνη.

«Συμβολή στην ιστορία της Μεθώνης». Νίκου Γ. Κωτοίρη, Αθήνα 1983

ΜΟΡΦΕΣ: Ο Επίσκοπος

Γρηγόριος Παπαθεοδώρου

Γεννήθηκε στις 12 Νοεμβρίου 1770 στην Άλβαινα της Ολυμπίας. Τα πρώτα γράμματα τα έμαθε από τον πατέρα του που ήταν ιερέας και συμπλήρωσε τις σπουδές του στη βιβλιοθήκη της Ιερής Μονής της Βυτίνας. Το 1800 χειροτονήθηκε ιερέας, το 1806 Πρωτοσύγγελος και στις 12 Αυγούστου 1816 διορίζεται με πατριαρχικό διάταγμα Επίσκοπος Μεθώνης. Στις 29 Μαρτίου 1821 ύψωσε τη Σημαία της Επανάστασης αναγκάζοντας τον Τούρκο να κλειστούν στο κάστρο. Στις 30 Απριλίου συλλαμβάνεται από τον Τούρκο και φυλακίζεται στο Μπούρτζι όπου υφίσταται φρικτά βασανιστήρια. Εκεί προσβλήθηκε από χολέρα και πέθανε.

ΜΑΤΙΑ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

Από χειρόγραφο του Γάλλου περιηγητή και μαθητευόμενου διερμηνέα Charles Deval:

«Περνώντας την ξύλινη γέφυρα, 40 βήματα μήκος, στη βόρεια πύλη του κάστρου και τις πύλες του πρώτου και δεύτερου τείχους βρίσκεσαι σε μια μεγάλη πλατεία. Από εκεί θα δεις στα δεξιά το παλάτι του κυβερνήτη της Μεθώνης, σήμερα κατοικία του Ιμπραήμ και αριστερά την οδό της αγοράς. Είναι ο πιο μακρύς και ο πιο φαρδύς δρόμος και καταλήγει στην πυριτιδαποθήκη. Από τις δύο πλευρές ξεκινούν άλλοι δρόμοι, σκοτεινά σοκάκια, ανάμεσα σε μισοερειπωμένες καλύβες, γεμάτες με Τούρκους και Άραβες. Άλλοι φορούσαν ένα πουκάμισο, άλλοι ένα κομμάτι χαλί, άλλοι τυλιγμένοι με ένα πανί ή με κλεμμένες ενδυμασίες Ελληνίδων. Οι σκλάβοι ήταν κυρίως γυναίκες και μερικά παιδιά κάτω των δεκάξι ετών. Τα μεγαλύτερα κλείνονται στον πύργο των αιχμαλώτων ή σκοτώνονται»

ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Κύκλωσε ότι ταιριάζει κάθε φορά:

❖ Ύψωσε το λάβαρο της Επανάστασης στη Μεθώνη ο:

α. Παλαιών Πατρών Γερμανός β. Γρηγόριος Παπαθεοδώρου γ. Ιωάννης Πλουσιαδηνός

❖ Έφτασε και στρατοπέδευσε στη Μεθώνη το 1825 ο:

α. Ιμπραήμ Πασάς β. Μεχμέτ Αλή γ. Βαγιαζήτ Β'

❖ Ναυμαχία έξω από τη Μεθώνη τον τουρκικό στόλο ο:

α. Κανάρης β. Παπανικολής γ. Μιαούλης

❖ Απελευθερώθηκε η Μεθώνη από τους Τούρκους το:

α. 1824 β. 1828 γ. 1830

Γράψε ΣΩΣΤΟ ή ΛΑΘΟΣ:

Πριν την έλευση του Ιμπραήμ είχαμε δύο πολιορκίες από τους Έλληνες του φρουρίου της Μεθώνης.

.....

Μετά τη ναυμαχία του τουρκικού στόλου από το Μιαούλη απελευθερώθηκε η Μεθώνη.

.....

Αρχηγός του γαλλικού ειστρατευτικού σώματος ήταν ο στρατηγός Μαιζών.

.....

Ο Επίσκοπος Γρηγόριος Παπαθεοδώρου σκοτώθηκε σε μάχη με τα στρατεύματα του Ιμπραήμ.

.....

Γράψε ένα τίτλο για τον καθένα:

Γρηγόριος Παπαθεοδώρου: _____

Γεωργακόπουλος: _____

Ιμπραήμ Πασάς: _____

Μιαούλης: _____

Μαιζών: _____

Κεφάλαιο 3

Ένα ταξίδι στο κάστρο της Μεθώνης

«..... Είναι ένα πολύ ισχυρό κάστρο που στέκεται σ' ένα χαμηλό ακρωτήριο. Η θάλασσα βρέχει περιμετρικά τα θεμέλια των τριών τετάρτων των τειχών. Τα τείχη είναι πολύ ψηλά. Το λιμάνι βρίσκεται στα ανατολικά και για να ελέγχεται το πέρασμα της Σαπιέντζας έχει χτιστεί στο ίδιο επίπεδο με τη θάλασσα ένας στρογγυλέ πύργος που έχει αρκετά μεγάλα κανόνια. Μπροστά από την ξηρά υπάρχει μια «στεγνή» τάφος με βάθος πέντε γιάρδες και περίπου είκοσι γιάρδες πλατιά.....»
(Απόσπασμα από τον Άγγλο έμπορο *Bernard Randolph*, Λονδίνο 1689)

Αεροφωτογραφία του κάστρου

Η νότια πύλη της θάλασσας και
το Μπούρτζι

1209

1293

1821

1828

Νεότεροι χρόνοι

Συμφωνία
Σαπιέντζας

Κτίσιμο
του Κάστρου

Έναρξη
Επανάστασης

Απελευθέρωση
Μεθώνης

Μετά τη συμφωνία της Σαπινέντζας άρχισε μια άλλη εποχή περίπου τριών αιώνων για τη Μεθώνη. Πάνω στα λείψανα των ξεθεμελιωμένων αρχαίων και βυζαντινών οχυρώσεων, με απόφαση της Συγκλήτου της Βενετίας και του δόγη Pietro Gradenigo, άρχισε να χτίζεται τον Απρίλιο του 1293 το μεγαλόπρεπο κάστρο. Την απόφαση αυτή την επέβαλε και το γεγονός ότι η Μεθώνη την εποχή εκείνη ήταν ένα σημαντικό εμπορικό κέντρο στη Μεσόγειο για τον τότε γνωστό κόσμο και όχι απλά ένα στρατιωτικό οχυρό. Βέβαια αυτό που βλέπουμε σήμερα είναι το τελικό αποτέλεσμα των διαδοχικών οχυρώσεων που χρειάστηκαν για την ασφάλεια των κατά καιρούς κατακτητών του.

Σήμερα φτάνοντας στο κάστρο περνάμε την τάφρο του πάνω από ένα λιθόστρωτο μιας πέτρινης γέφυρας με 14 τόξα που οδηγεί στην επιβλητική μνημειακή αψίδα της κύριας εισόδου του. Ακολουθώντας το λιθόστρωτο που οδηγεί νότια περνάμε δύο εσωτερικές πύλες και φτάνουμε σε ένα μεγάλο πλάτωμα που αποτελούσε το κύριο τμήμα του οικισμού του κάστρου. Στα δεξιά και σε όλο το πλάτος του φρουρίου υψώνεται το τείχος που χωρίζει το μικρό

οχυρωματικό περίβολο, δηλαδή την ακρόπολη του κάστρου από την περιοχή του κυρίως οικισμού.

Ακολουθώντας τον κύριο λιθόστρωτο δρόμο, το δρόμο της Αγοράς οδηγούμαστε στην επιβλητική πύλη της θάλασσας. Κατά τη διαδρομή συναντάμε δεξιά μας το Ναό της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος και δύο θολοσκέπαστα τουρκικά λουτρά. Αριστερά μας βρίσκεται η βάση του μιναρέ από τη μετατροπή του καθεδρικού ναού του Αγίου Ιωάννη του Θεολόγου σε τζαμί. Η ανακατασκευασμένη νότια πύλη της θάλασσας με τη «Βασιλική τσάρατσα» μας οδηγεί στον επιθαλάσσιο οχυρό πύργο (Μπούρτζι).

Οι πηγές αφηγούνται.....

Η τάφος του κάστρου

Η πρώτη φάση της κατασκευής της ξεκίνησε από τον Γιοβαννί Βεμπο το 1460. Όπως γίνεται εύκολα αντιληπτό, αυτή γινόταν ένα σημαντικό φυσικό εμπόδιο για κάθε επιτιθέμενο από την ξηρά. Απ' ότι φαίνεται δε γέμιζε με νερό της θάλασσας, αφού η αποστολή της ήταν διαφορετική. Κάθε μέτρο μέσα στην τάφρο ήταν σταθερός στόχος από τους δύο προμαχώνες, του Βεμπο σταδιακά και τον μικρό τετράγωνο στα ανατολικά. Η νεότερη χάραξη της τάφρου ολοκληρώθηκε από το Laurentano το 1714. Τότε έγινε λίγο βαθύτερη ώστε το θαλασσινό νερό να καλύπτει ένα τμήμα της και οι χαραξείς της γραμμής πυρός από τους αμυνόμενους ήταν τέτοιες που κάθε επίθεση από την τάφρο ισοδυναμούσε με αυτοκτονία. Την τελική της μορφή με μια ελαφρά εκβάθυνση έδωσαν οι Γάλλοι του Maison το 1829-1830.

«ΜΕΘΩΝΗ», Γιάννης Α. Μπίρης, Αθήνα 2005

ΜΑΤΙΑ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

Το Μπούρτζι της Μεθώνης: Βγαίνοντας από την πόλη της θάλασσας πάνω από το πέτρινο τριπλό τοξωτό γεφύρι φτάνουμε στα βράχια του Μόθωνα Λίθου, στο οκταγωνικό κτήριο με το θόλο και τα μεντένια, του Μπούρτζι που θυμίζει έντονα τους τουρκικούς πύργους του Γεντί Κουλέ της Κωνσταντινούπολης και του Ρούμελη Χισάρ στο Βόσπορο. Η κατασκευή του και η εμφάνιση δείχνουν ότι πρόκειται για έργο της Α' Τουρκοκρατίας και σύμφωνα με περιηγητή χρονολογείται από την εποχή του Σουλεϊμάν του Μεγαλοπρεπούς (1520-1566). Αυτός ο ανεξάρτητος πύργος του κάστρου ήταν αρχικά ένα απλό οχυρωματικό έργο. Μετά την έλευση του Ιμπραήμ έγινε το απάνθρωπο κολαστήριο των Τούρκων. Εδώ τον Οκτώβριου του 1825, νικημένος από τις κακουχίες και τη χολέρα, αιχμάλωτος του Ιμπραήμ, πέθανε και ο «Έθνομάρτυρας Μεθώνης», Γρηγόριος Πάπαθεοδώρου, αυτό ο ιερωμένος που σήκωσε τη σημαία της λευτεριάς σε όλη την περιοχή.

ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Ένωσε αυτά που ταιριάζουν

Ο δρόμος της
αγοράς

Η τάφρος

Γκραβούρα
εποχής

Η νότια πύλη της
θάλασσας

Οι θόλοι των
λουτρών

Η βόρεια
κεντρική πύλη

Το Μπούρτζι

Το εσωτερικό
τείχος

«ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΕΙΟ»

ΔΗΜ. ΣΧΟΛ. ΜΕΘΩΝΗΣ

Το σχολείο μας από το 2010 έχει με Υπουργική Απόφαση την προσωνυμία «Γεωργακοπούλειο», που την πήρε με απόφαση της τοπικής κοινωνίας προς τιμήν του στρατηγού Νικόλαου Γεωργακόπουλου η Μεθωνιού. Ο Νικ. Γεωργακόπουλος υπήρξε μια ηρωική μορφή κατά τη διάρκεια της Ελληνικής Επανάστασης. Το 1819 μυήθηκε στη Φιλική Εταιρεία, αλλά επειδή πιεζόταν από τους Τούρκους εγκαταστάθηκε πριν από την Επανάσταση στην Τρίπολη και εκεί έλαβε την προσωνυμία Μεθωνιός. Με την έναρξη της Επανάστασης ήρθε στη Μεθώνη και αγωνίστηκε με θέληση και πατριωτισμό για την απελευθέρωση της περιοχής έχοντας στην αρχή το βαθμό του χιλίαρχου και στη συνέχεια του στρατηγού. Το 1825 συνελήφθη αιχμάλωτος του Ιμπραήμ Πασά στη μάχη στο Κρεμμύδι και πέθανε στην αιχμαλωσία. Το 1824 η Ελληνική Κυβέρνηση τον διόρισε Έφορο της Σχολής της Επαρχίας Μεθώνης και Νεοκάστρου.

Ο ΥΜΝΟΣ ΤΗΣ ΜΕΘΩΝΗΣ

Ο «Ύμνος της Μεθώνης» είναι ένα ποίημα που γράφτηκε από το φιλόλογο και λογοτέχνη με καταγωγή από τη Σύμη, Βασίλη Μοσκόβη. Ο τελευταίος επισκέφθηκε τη Μεθώνη για να κάνει μια ομιλία για το δημοτικό τραγούδι. Εντυπωσιασμένος από την ομορφιά και το μεγαλείο της περιοχής, αλλά και από την αγάπη του κόσμου απήγγειλε το ποίημά του, όπου υμνεί τη Μεθώνη της αρχαιότητας, του Βυζαντίου, της Ενετοκρατίας, αλλά και της σύγχρονης εποχής. Το ποίημα αυτό ο συνθέτης Θεόδωρος Ευδιάς το μελοποίησε και τραγουδήθηκε για πρώτη φορά το 2013 στα εγκαίνια του Πολιτιστικού Κέντρου Μεθώνης.

*«Φαντάζεις ρήγισσα τρανή μεσ' στο Μοριά
των πεπρωμένων του κρατούσες το τιμόνι
τρανή σου η δόξα, η μοίρα σου βαριά
περήφανη κι ασύγκριτη Μεθώνη.
Γύρω από του κάστρου σου τ' αγέρωχα
οχυρά*

*του μεγαλείου σου μιλούν οι αναμνήσεις
για χάρη σου παλέψανε σκληρά
βάρβαροι της Ανατολής και Δύσης.
Η σεμνή Αρτέμιδα κι η πάνσοφη Αθηνά
τ' ατιμητά σου δώρα σου 'χουν χαρίσει
λιμάνι του Βυζαντίου απ' τα τρανά
και φλόγα λαμπερή του Εικοσιένα.
Με ιδρώτα ποτισμένη η καρπερή σου γη
των αμπελιών και της ελιάς το νάμα δίνει
τα στήθη του λαού σου αγνή πηγή
που ξεπηδά κρουνούς η καλοσύνη.*